

РОБЪРТ СИЛВЪРБЪРГ СЪЩНОСТТА НА МЯСТОТО

Превод от английски: Деница Минчева, 2016

chitanka.info

... живеем за утрешния ден.

Още на възраст двадесет години Пол Диърборн стигна до заключението, че в края на живота си ще попадне в ада. Това го разтревожи, но не задълго.

На четиридесет години идеята, че ще се озове в ада дори му допадаше. Все пак, раят би бил ужасно скучно място.

Докато навърши шестдесет, част от опасенията му се подновиха.

— Не че ме е страх — каза той една вечер, след като беше изпил твърде много бира. Неугледният човечец, седнал до него на бара, само се усмихна. — Изобщо не ме е страх! Просто... се притеснявам.

— Но, откъде си толкова сигурен, че ще попаднеш в ада? — попита събеседникът му.

— О, никога не съм се съмнявал. И не съжалявам, да знаеш. Животът ми винаги е бил приятен и съм готов да си платя за това. Изобщо не се оплаквам — заяви той неискрено. — Още по бира?

— Няма да откажа — отвърна човечецът.

Пол даде знак на бармана да им донесе още по едно.

— Знам за къде съм се запътил. Това, което ме притеснява, е проклетата *несигурност*. Ще ми се да знаех какво представлява мястото...

Очите на събеседника му блеснаха.

— Ами според религията е горещо, мирише на сяр, грешниците се пържат в огнено море, а в центъра старият дявол седи на трона си с рога, остри като мечове и *потупва* с опашка като котка.

Пол се изкиска снизходително.

— А, не. Това изобщо не го вярвам. Приказките от неделното училище за адските огньовете никога не са ми звучали особено убедително.

Дребният човек сви рамене.

— Е, щом държиш на личното си мнение...

— Това е то! — извика Пол и тупна с ръка по бара. — Адът е въпрос на *лично* изживяване.

Събеседникът му, съзерцаващ с премрежен поглед пяната на дъното на халбата си, потъна в мълчание. Пол поръча по още една бира, а после погледна часовника си и реши, че е време да тръгва. Разплати се и тръгна да излиза, стъпвайки тежко. *Да, ще получа точно каквото съм си заслужил*, каза си твърдо.

Тръгна към автобусната спирка. Нощта беше мразовита и вятърът пронизваше до мозъка на костите. Беше изморен. Живееше сам, след като и последната му жена беше умряла, а децата му се бяха отчуждили от него. Имаше малцина приятели и доста врагове.

На ъгъла се спря, задъхан. *Сърцето ми. Май не ми остава още много.*

Замисли се за шестдесетте години, в които беше живял. Предателствата, разочарованията, греховете, махмурлуците. Беше събрал малко пари и в определен смисъл можеше да мине за успял човек. Но не можеше да се каже, че животът му е бил лек. Напротив, цял живот го бяха преследвали страхове и съмнения. Моменти на пълно отчаяние се бяха редували с безпомощна ярост.

Осъзна, че едва ли не е доволен, задето приближава края на пътя си. Сега ясно виждаше, че животът е борба, която просто не си струва усилията. Шестдесет мъчителни години.

Видя автобуса. Задаваше се по пътя и той прецени, че няма да успее да го хване, а ще се наложи да чака на мразовитата спирка двадесет минути за следващия. Не че двадесет минути бяха дълго време, но при всички негови болезки и наранявания, студът щеше да му се отрази много зле. Смръщен, той се затича.

В този момент краката му се преплетоха и една студена ръка сякаш сграбчи сърцето му. Паважът подскочи пред очите му и той знаеше, че това е моментът на неговата смърт. За момент се опита да запази равновесие, но после се отпусна и мракът го обгърна. Той усети чувство на благодарност, че всичко най-после е приключило и любопитство за това, което следва.

След цяла вечност той отвори очи и се огледа. И за един кратък миг, преди Лета да изтрие спомените му, той знаеше къде е Адът, каква е същността му и какво е неговото собствено вечно наказание.

Пол Диърборн проплака повече от отчаяние, отколкото от болка, когато докторът тупна дупето му и малките му дробове поеха въздух за първи път.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.